

Ontstaansgeschiedenis van het landschap

Jaar 100

Gedurende duizenden jaren heeft zich een veenmoeras gevormd achter de duinenrij aan de kust. De rivier de Rijn vormt de noordgrens van het Romeinse Rijk. Op het punt waar de Linschoten en de Rijn samenvloeien bevindt zich op een hoogte een Romeins castellum. De veenrivier de Meije voert overtollig water af naar de Rijn bij Zwammerdam. (links van de kaart).

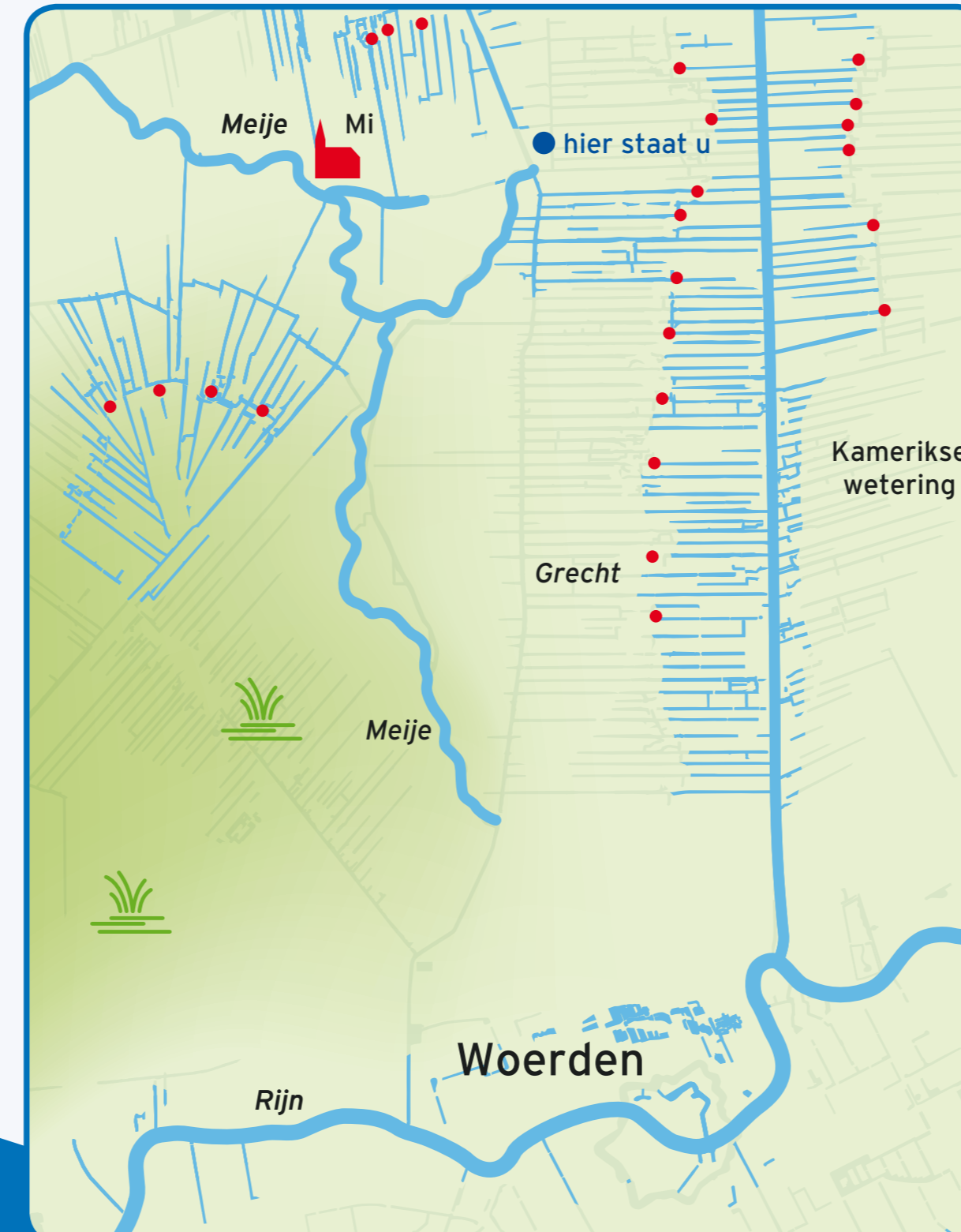
Jaar 1000

Het klimaat is wat droger geworden. Er is een begin gemaakt met de ontginning van de veenvlakte aan weerszijden van de Meije. Het door het graven van sloten ontwaterde veen levert vruchtbare landbouwgrond en boeren hebben zich gevestigd. Direct aan de rivier is een kerkje op een terp gebouwd. Boerenhoeven bevinden zich wat verder van de laaggelegen rivier vandaan.

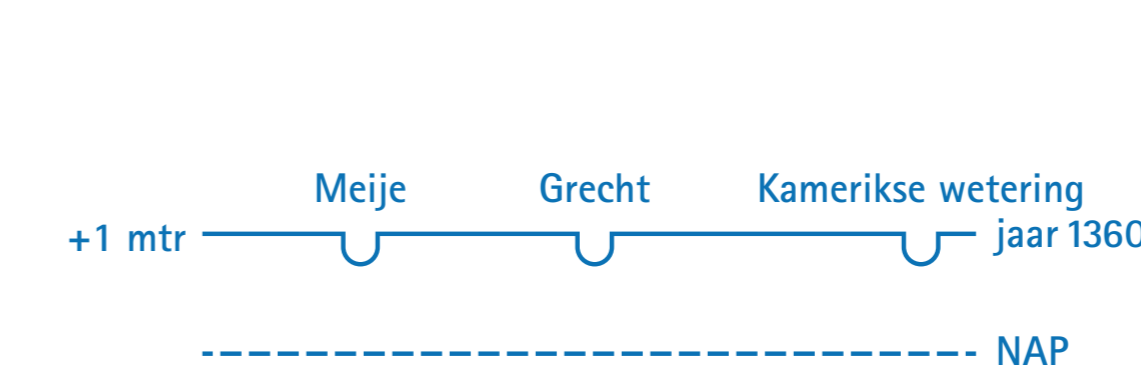
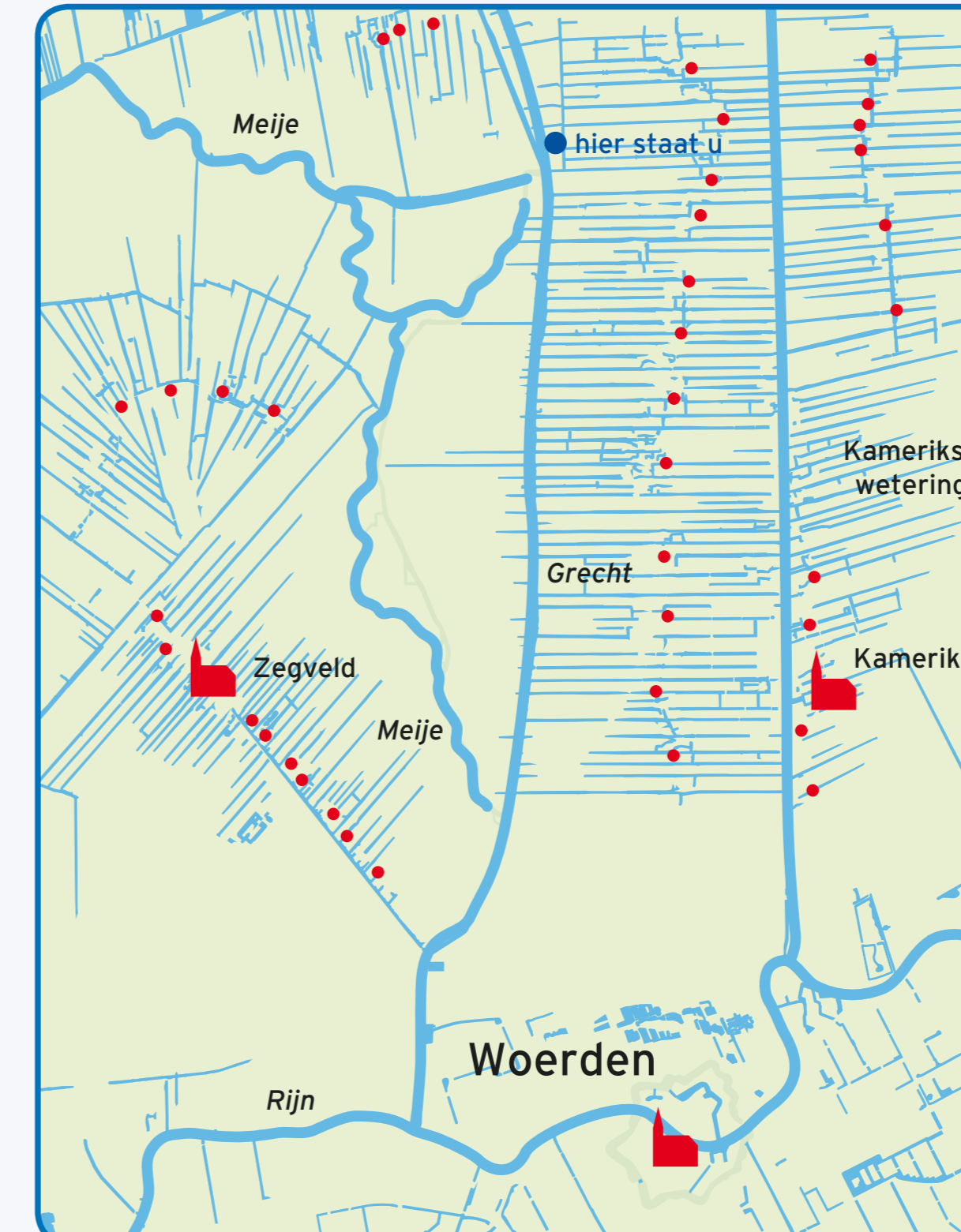
Jaar 1100

De grote ontginningen van het westnederlandse veenmoeras zijn in volle gang. Voor de openlegging en ontwatering van het gebied is vanuit de Rijn de Kamerikse Wetering het moerasgebied in gegraven. Vanuit het veen zijn sloten naar de Kamerikse Wetering gegraven. Door deze kunstmatige ontwatering is het veenpakket ongeveer een meter ingeklonken.

Jaar 1360

Het hele gebied is ontgonnen. Mi is verlaten, Kamerik en Zegveld zijn ontstaan. Het land is weer een meter ingeklonken. Ten behoeve van een betere afwatering en een scheepvaartverbinding met Amstelland is de Grecht gegraven vanaf Woerden naar de rivier de Amstel. De Grecht doorsneet de landerijen van de Kamerikse boeren. Zij hebben later de Grecht naar het westen verlegd.

Jaar 1500 – heden

Voor de nieuwe loop van de Grecht werd het bestaande tracé van de Meije gevolgd. Een aantal afgesneden meanders zijn buitendijks gebleven, de huidige Kamerikse nessen. Nadat het overige land was ingeklonken tot het peil van de rivier deden eerst watermolens en later gemalen hun intrede. Het land is verder gezakt tot 2 meter onder NAP. Langs de Grecht zijn dijken noodzakelijk geworden.

